

idet en Person, der i yngre Alder paa Grund af sin økonomiske Stilling ikke kan komme ind i en Sygekasse, derved er afskaaret fra at sikre sig imod Invaliditet, skønt han jo meget vel senere — efter det fyldte 40. Aar — kan blive ubemidlet. Der er da ogsaa af det af Ministeriet for Sundhedsvæsen under 24. September 1927 nedsatte Udvalg angaaende Sygeforsikring af bemidlede stillet Forslag om at give saavel Medlemmer af statskontrollerede Sygeforeninger som bidragydende Medlemmer af Sygekasserne Adgang til Invalidforsikringen. Og naar Forsikringen fremtidig ogsaa skal omfatte Aldersrenten, anser man det for aldeles nødvendigt at foretage en saadan Udvidelse af Adgangen. En Mængde Mennesker befinder sig paa Grænsen mellem Bemidlethed og Ubemidlethed i Sygekasselovens Forstand, saaledes at de snart er over, snart under denne Grænse; og Muligheden for at komme under Grænsen er jo til Stede for alle. Adgangen til at sikre sig Invalid- og Aldersrente bør derfor ikke være afhængig af, om paagældende paa det Tidspunkt, da Forsikringen skal tegnes, befinder sig over eller under Grænsen.

Idet man giver *Sygeforeningernes Medlemmer* Adgang til Invalid- og Aldersrente har man paa den anden Side anset det for nødvendigt, at deres Indtræden i Forsikringen — ligesom Sygekassemedlemmernes — bliver obligatorisk, da man i modsat Fald maatte forudse i Hovedsagen kun at faa de i invalidemæssig Forstand »daarlige Liv« ind i Forsikringen. Det ovennævnte Udvalg, der forudsatte, at de heromhandlede Medlemmer skulde betale tredobbelt Invalidpræmie, mente ikke at kunne foreslaa obligatorisk Indtræden, idet Udvalget befrygtede, at Præmien vilde virke for stærkt hæmmende paa Tilgangen til Sygeforeningerne. Da Invalidpræmien ifølge nærværende Lovforslag bliver den samme for Sygeforeningernes som for Sygekassernes Medlemmer, jfr. herom nærmere Bemærkningerne til § 42, har man imidlertid ment at kunne se bort fra denne Frygt.

For yderligere at bidrage til, at saa mange som mulig faar Adgang til Invalidforsikringen og Aldersrenten, har man ikke begrænset Adgangen til alene at gælde Sygekassernes og Sygeforeningernes *nydende* Medlemmer, men man har, ligeledes i Overensstemmelse med det fornævnte Udvalgs Indstilling, anset det for rigtigt ogsaa at lade *bidragydende Medlemmer*, som ved deres Optagelse godtgør at opfylde de for Erhvervelse af nydende Medlemsret foreskrevne Betingelser i Henseende til Alder og Helbred (§ 8, Stk. 2, jfr. § 32, Stk.

3), indtræde i Forsikringen. Selv om det er ønskeligt, at de flest mulige sikrer sig nydende Medlemsret, maa det erkendes, at der kan foreligge rimelige Grunde for, at en Person ikke gør det, f. Eks. fordi der er sikret ham Sygehjælp paa anden Maade. I Betragtning heraf har man ikke ment at burde forlange mere som Betingelse for Indtræden i Invalidforsikringen og Opnaaelse af Adgang til Aldersrente, end at paagældende skal have sikret sig Mulighed for, naarsomhelst det bliver af Betydning for ham, at kunne blive nydende Medlem af en Sygekasse eller Sygeforening. Tillige maa han betale sædvanlig Invalidpræmie.

b. Optagelse i Forsikringen. De økonomiske Betingelser, der er afgørende for, om en Person kan optages som ubemidlet, nydende Medlem i en Sygekasse, eller om han maa henvises til Forsikringen for bemidlede, er fastsat som hidtil (§ 6, Stk. 1—3), idet man dog har slettet den Begrænsning, der blev indført i 1927 (ved en Tilføjelse til Stk. 2), og som har medført, at bl. a. mange Arbejdere har maattet udtræde af Sygekasserne; for denne Ændring redegøres nærmere i Bemærkningerne til § 6.

Helbredsbetingelserne for Optagelse i Sygekasse og Sygeforeninger er de samme som hidtil. Dette gælder ogsaa de særlige Helbredsbetingelser, som stilles forsaavidt angaar Forsikringen mod Invaliditet. — I denne Forbindelse bemærkes, at den sygeforsikredes Adgang til Aldersrente ikke er afhængig af, at han opfylder de nævnte særlige Helbredsbetingelser.

Hvad *Aldersbetingelserne* angaar, bestemmes det, ligesom efter den gældende Lov at Sygekasser og Sygeforeninger skal give Adgang for Personer mellem 14 og 40 Aar. Derimod har man slettet de nugældende Bestemmelser, hvorefter en Sygekasse kan fastsætte en højere Aldersgrænse end 40 Aar og en Sygeforening kan give Personer paa indtil 50 Aar Adgang til Optagelse. Man maa nemlig af Hensyn til Invalid- og Aldersrentens Tilknytning til Sygeforsikringen anse det for nødvendigt at forlange, at vedkommende indtræder i Forsikringen paa et nogenlunde tidligt Tidspunkt af sit Liv. Da baade Sygekasserne og de med disse samvirkende Sygeforeninger (Fortættelsesygekasser) allerede har gennemført 40 Aars Grænsen for Optagelse, vil den anførte Ændring ikke volde Vanskeligheder i Praksis.

Det ny Systems Indførelse gør det imidlertid nødvendigt — ligesom det skete i 1931 ved Invalidforsikringens Indførelse